

NOWELIZACJA USTAWY PRAWO UPADŁOŚCIOWE I NAPRAWCZE

W dniu 2 maja 2009 r. weszła w życie ustawa z dnia 6 marca 2009 r. o zmianie ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Nowelizacja wprowadziła liczne zmiany do ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze. Zmiany te mają przede wszystkim na celu charakter porządkowy i doprecyzowujący dotychczasowe regulacje prawa upadłościowego. Poniżej przedstawiamy wybrane istotne zmiany.

Podmiotowy zakres ustawy

Usunięta została definicja przedsiębiorcy dotychczas funkcjonująca na potrzeby prawa upadłościowego i naprawczego. Zamiast niej zastosowanie znajdzie definicja przedsiębiorcy wskazana w przepisach Kodeksu cywilnego.

Ponadto ustawa wprowadziła możliwość ogłoszenia upadłości osób fizycznych, które przestały być współnikami osobowych spółek handlowych. Dotychczas możliwość ogłoszenia upadłości po zaprzestaniu prowadzenia działalności była możliwa jedynie w przypadku osób fizycznych samodzielnie prowadzących działalność gospodarczą.

Niewypłacalność przedsiębiorcy i zagrożenie niewypłacalnością

Wprowadzono nową definicję pojęcia „niewypłacalność”. Zgodnie z nowymi przepisami, dłużnik może zostać uznany za niewypłacalnego, tylko wówczas, gdy nie wykonuje swoich zobowiązań pieniężnych. Na możliwość uznania dłużnika za niewypłacalnego nie ma wpływu

niewykonywanie przez niego zobowiązań pieniężnych.

Złagodzone zostały również wymogi dopuszczające możliwość wszczęcia postępowania naprawczego przez przedsiębiorców. Dotychczas postępowanie naprawcze mogło być prowadzone w stosunku do przedsiębiorców jedynie zagrożonych niewypłacalnością, to jest przedsiębiorców wykonujących swoje zobowiązania, a przewidujących możliwość stania się niewypłacalnymi w niedługim czasie. Obecnie sąd oddalając wniosek o ogłoszenie upadłości może, na wniosek dłużnika, zezwolić na wszczęcie przez dłużnika postępowania naprawczego w sytuacji, gdy jego zobowiązania nie są wyższe niż 10% wartości bilansowej przedsiębiorstwa, a zwłoka w ich spłacie nie przekroczyła trzech miesięcy.

Postępowanie zabezpieczające

Zniesiono wymóg obligatoryjnego przeprowadzenia postępowania zabezpieczającego w postępowaniu o ogłoszenie upadłości. Obecnie, sąd z urzędu zabezpiecza majątek dłużnika, jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości złożył dłużnik. Jeżeli natomiast wniosek o ogłoszenie upadłości złożył wierzyciel lub inny uprawniony, to zabezpieczenia dokonuje się jedynie na jego żądanie.

Uprawnienia wierzycieli

Zniesiono obowiązek obligatoryjnego zwołania wstępnego zgromadzenia wierzycieli w przypadku, gdy istniały podstawy ogłoszenia upadłości, a celem postępowania nie była jedynie likwidacja majątku upadłego. Obecnie sąd może zwołać wstępne zgromadzenie wierzycieli w celu podjęcia uchwały co do sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego, wyboru rady wierzycieli oraz zawarcia układu.

Wprowadzono również zmiany w zakresie głosowania na zgromadzeniu wierzycieli po ogłoszeniu upadłości. W sprawach dotyczących układu, jeżeli upadłym jest spółka kapitałowa, prawa głosu pozbawieni zostali wierzyciele będący osobami fizycznymi, jeżeli reprezentują ponad 25% kapitału zakładowego spółki.

Nowością jest również zniesienie obowiązku powoływania grup wierzycieli w celu głosowania nad układem. Obecnie, po zatwierdzeniu listy wierzytelności, sędzia-komisarz może postanowić, że głosowanie nad układem odbędzie się w grupach. W takim przypadku sporządza on odrębne listy uprawnionych do głosowania wierzycieli obejmujące poszczególne kategorie interesów.

Kategorie wierzytelności

Wprowadzone zostały zmiany w zakresie kolejności zaspokojenia z funduszu masy upadłości. Obecnie wierzytelności i należności podlegające zaspokojeniu dzielą się na pięć kategorii. Dotychczasowa kategoria pierwsza została podzielona na dwie kategorie – pierwszą i drugą. Obecnie kategoria pierwsza obejmuje – oprócz kosztów postępowania upadłościowego – wyłącznie wierzytelności powstałe po ogłoszeniu upadłości, czyli tzw. wierzytelności w stosunku do masy upadłości. Natomiast wszelkie uprzywilejowane wierzytelności powstałe przed ogłoszeniem upadłości zostały zaliczone do kategorii drugiej.

W celu uzyskania dodatkowych informacji na ten temat prosimy o kontakt z Iwoną Osiak-Parkowską (iwona.osiak@laszczuk.pl).

MNIEJ RESTRYKCYJNE POSTĘPOWANIE CYWILNE W SPRAWACH GOSPODARCZYCH

W dniu 5 maja 2009 r. wszedł w życie wyrok Trybunału Konstytucyjnego, zgodnie z którym art. 479^{8a} § 5 zdanie drugie kodeksu postępowania cywilnego („kpc”) jest częściowo niezgodny z Konstytucją RP. Przepis ten stosuje się

w odrębnym postępowaniu cywilnym w sprawach gospodarczych, którego stronami są przede wszystkim przedsiębiorcy toczący spory w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej.

Dotychczas, jeżeli reprezentujący przedsiębiorcę profesjonalni pełnomocnicy – przede wszystkim adwokaci lub radcowie prawni – popełniali błędy formalne przy sporządzaniu środków zaskarżenia w postaci sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, sąd odrzucał te środki zaskarżenia bez wzywania do uzupełnienia lub naprawienia popełnionych błędów. Trybunał Konstytucyjny uznał, iż zakwestionowany przepis jest zbyt rygorystyczny i jego stosowanie prowadzi do niestusznego uprzywilejowania pozycji procesowej powoda kosztem pozycji pozwanego.

Niniejszy wyrok stanowi korzystne rozstrzygnięcie dla przedsiębiorców, którzy od dnia 5 maja 2009 r. nie ponoszą już negatywnych skutków w związku z popełnieniem błędów formalnych przez ich profesjonalnych pełnomocników procesowych przy wnoszeniu dwóch wspomnianych środków zaskarżenia.

Zakwestionowany częściowo przez Trybunał Konstytucyjny przepis kpc zostanie w całości wykreślony z dnia 1 lipca 2009 r. wraz z wejściem w życie nowelizacji tego aktu prawnego. Wydanie przez Trybunał Konstytucyjny opisywanego wyroku ma dodatkowy, korzystny wpływ na sytuację przedsiębiorców. W przypadku prawomocnie zakończonych postępowań, w których sąd odrzucił na podstawie niekonstytucyjnego przepisu sprzeciw lub zarzuty od nakazu zapłaty, przedsiębiorcy mogą żądać wznowienia postępowania, w terminie trzech miesięcy od dnia opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego w dzienniku ustaw, a więc do dnia 5 sierpnia 2009 r.

W celu uzyskania dodatkowych informacji na ten temat prosimy o kontakt z Piotrem Majerem (piotr.majer@laszczuk.pl).